

Prima instanță: Judecătoria Cimișlia (sediul central), (jud. S. Aramă)
Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. G. Colev, Șt. Starciuc, A. Curdov)

Î N C H E I E R E

01 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Panov Natalia, reprezentată de avocatul Rusanovschi Iulian,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Panov Natalia împotriva lui Balanuța Iurie cu privire la încuviințarea perfectării actelor de identitate românești pentru copilul minor comun fără acordul tatălui

împotriva deciziei din 22 septembrie 2022 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost respinsă cererea de apel declarată de către Panov Natalia și menținută hotărârea din 28 decembrie 2021 a Judecătoriei Cimișlia (sediul central),

c o n s t a t ă :

La 17 decembrie 2020, Panov Natalia a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva lui Iurie Balanuța cu privire la încuviințarea perfectării actelor de identitate românești pentru copilul minor comun fără acordul tatălui.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a indicat că, prin hotărârea din 24 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) a fost stabilit domiciliul copilului minor comun a păților cu mama sa Panov Natalia.

De fapt, copilul din momentul revenirii în Republica Moldova cu mama sa, a fost permanent în grija și supravegherea acesteia, fără a se bucura de o atenție și susținere reală din partea tatălui biologic, Balanuța Iurie.

Prin hotărârea judecătorească menționată supra, instanța de judecată a permis reclamantei Panov Natalia să traverseze frontiera Republica Moldova împreună cu fiul ei, fără acordul tatălui biologic, în pofida faptului că ultimul nu și-a manifestat dorința reală de a întocmi o declarație notarială în acest sens.

A mai indicat că, pașaportul românesc al copilului minor comun a expirat, și reclamanta nu poate obține alt pașaport din cauza absenței acordului personal al pârâtului Balanuta Iurie, or copilul minor deține și cetățenia română, și are nevoie de permisiunea periodică a pârâtului în vederea reperfectării actelor de stare civilă și a actelor de identitate, însă de fiecare dată este nevoie (prin intermediul mamei)

să se adreseze în instanța de judecată în vederea obținerii posibilității reale de a intra și ieși pe teritoriul României.

A invocat că Legea cetățeniei Române, la articolul 11, prevede expres obligația ca în dosarul de redobândire a cetățeniei, să fie prezentă declarația ambilor soți/părinți autentificată notarial. De asemenea alte acte legislative ale României, prevăd faptul că: documentele privind eliberarea pașaportului simplu electronic sau a pașaportului simplu temporar pentru minorul care nu a împlinit vârsta de 14 ani se depun de către ambii părinți, cererile se depun însoțite de următoarele documente: documente de identitate ale părinților sau ale unuia dintre părinți, al reprezentantului legal sau după caz al persoanei împuternicite, aflate termen de valabilitate, în original sau fotocopie; hotărârea judecătorească prin care instanța a suplinit acordul celuilalt părinte, rămasă definitivă și irevocabilă, în original și fotocopie.

Prevederile art. 3 alin. (1) al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului și art. 62 alin. (1) al Codului familiei, menționează că drepturile copilului de a circula liber este un drept garantat de Constituția Republicii Moldova da și de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Prin hotărârea din 28 decembrie 2021 a Judecătoriei Cimișlia (sediul central) a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea civilă depusă de Panov Natalia împotriva lui Balanuța Iurie cu privire la încuviințarea perfectării actelor de identitate românești, pentru copilul minor comun fără acordul tatălui.

Prin decizia din 22 septembrie 2022 a Curții de Apel Comrat, a fost respinsă cererea de apel declarată de către Panov Natalia și menținută hotărârea din 28 decembrie 2021 a Judecătoriei Cimișlia (sediul central).

În consolidarea soluției sale instanțele au reținut că, în cauză nu a fost stabilit că Republica Moldova este parte a cadrului legal al României, care reglementează procedura de perfectare și eliberare a actelor de identitate românești.

Instanța judecătorească soluționează cauzele civile în temeiul Constituției Republicii Moldova, al tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, al hotărârilor și deciziilor Curții Europene a Drepturilor Omului, al hotărârilor Curții Constituționale, al legilor organice și ordinare, al hotărârilor Parlamentului, al decretelor Președintelui Republicii Moldova, al hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, al actelor normative ale ministerelor, ale altor autorități administrative centrale și ale autorităților administrației publice locale.

Din conținutul acțiunii civile, se atestă că solicitarea reclamantei este cu privire la încuviințarea perfectării actelor de identitate românești, pretenție ce nu este reglementată de prevederile Codului de procedură civilă cu privire la examinarea cauzelor cu element de extranietate.

În speță, o hotărâre judecătorească emisă de către instanțele naționale ale Republicii Moldova, cu privire la încuviințarea unor drepturi a cetățenilor Republicii Moldova, nu pot fi obligatorii pentru autoritățile unui Stat străin, or Statul România are propria s-a procedură de aplicare a legii civile, minorul în privința căruia se solicită emiterea unei hotărâri de încuviințare a dreptului perfectării actelor de identitate, este cetățean al Statului Român, prin urmare decizia acordării unui asemenea drept îi revine exclusiv Statului Român.

La 03 noiembrie 2022, Panov Natalia, reprezentată de avocatul Rusanovschi Iulian, a contestat cu recurs decizia din 22 septembrie 2022 a Curții de Apel Comrat,

solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la emiterea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 22 septembrie 2022, a fost expediată părților la 24 noiembrie 2022. Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Panov Natalia, reprezentată de avocatul Rusanovschi Iulian, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de către Panov Natalia, reprezentată de avocatul Rusanovschi Iulian, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict

prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Panov Natalia, reprezentată de avocatul Rusanovschi Iulian.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Panov Natalia, reprezentată de avocatul Rusanovschi Iulian.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas